

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ ความบันเทิง การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลายและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่าย กว้างขวางขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551 : 1) ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศหนึ่งในประชาคมโลกที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของประเทศได้รับผลกระทบอย่างมากจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้น จำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรู้และเข้าใจสารสนเทศภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าวนี้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เป็นรากฐาน และเตรียมความพร้อมในการเรียนของเยาวชนรุ่นใหม่ให้สอดคล้องกับสังคมยุคข้อมูลข่าวสารช่วยให้นักเรียนเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถพัฒนาความคิดและมองโลกกว้างขึ้น โดยมีความคาดหวังว่า เมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา นักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรม ในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5)

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของ โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 79 (บ้านหนองอาบช้าง) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจาก ผลการพัฒนาผู้เรียน (ปฟ.5) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในมาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความ เรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยเพียงร้อยละ 52.50 (โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 79 (บ้านหนองอาบช้าง), 2557 : 7) ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการ ทดสอบทางการศึกษาระดับชาติพื้นฐาน (O-net) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาอังกฤษ ปีการศึกษา 2555 ถึงปีการศึกษา 2557 พบว่าในปีการศึกษา 2555 ผลการทดสอบในระดับประเทศมีค่าคะแนน เฉลี่ยเท่ากับ 28.71 ในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.29 ระดับ โรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.97 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2555) ปีการศึกษา 2556 ผลการทดสอบในระดับประเทศมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.35 ในระดับสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.99 ระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.72 (สถาบัน ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2556) และปีการศึกษา 2557 ผลการทดสอบในระดับประเทศ มีค่า คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.46 ในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.09 ระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 25.12 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2557) ซึ่งจาก ผลการทดสอบพบว่าคะแนนเฉลี่ยระดับ โรงเรียนต่ำกว่าระดับสำนักงานเขตพื้นที่ รวมถึง ระดับประเทศติดต่อกันทุกปี โดยสาระการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งดำเนินการพัฒนา คือ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2557) จากผลการทดสอบ ดังกล่าวจะเห็นได้ว่าปัญหาการอ่านเป็นสิ่งสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ

สาเหตุดังกล่าวมาจากหลายปัจจัย เช่น นักเรียนมีประสบการณ์ พื้นฐานความรู้แตกต่างกัน นักเรียนขาดความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ เนื่องจากคำศัพท์ยากและโครงสร้าง ทางภาษาที่มีความซับซ้อนเกินไป อีกทั้งเนื้อหายังเป็นเรื่องที่ไกลตัวอีกด้วย นอกจากนี้ยังพบปัญหา ในด้านเนื้อหาของบทเรียนที่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียน บทเรียนยากหรือง่ายเกินไป เป็นเรื่องที่ ไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการอ่านและให้ความสนใจในภาษาอังกฤษน้อย มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ สังฆานาคินทร์ (2542 : 2) ที่พบว่าเนื้อหาที่ใช้เป็นสื่อในกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้นส่วนใหญ่แล้ว เป็นสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นเจ้าของภาษา หรือของผู้แต่งตำรา บทเรียนล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่ไกลตัวทำให้ผู้เรียนไม่คุ้นเคย อีกทั้งความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาและ กระบวนการในการอ่านเป็นสิ่งที่ยากสำหรับนักเรียนถ้าหากนักเรียนไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับเนื้อหา ที่เรียน ไม่ว่าจะเป็นลักษณะลีลาการเขียน รูปแบบของงานเขียนหรือเนื้อหาในสาขาต่าง ๆ รวมทั้ง

วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่ละเอียดลึกซึ้ง ก็ย่อมที่จะทำความเข้าใจเนื้อหา นั้นได้ยาก ซึ่งทำให้นักเรียนไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ รวมถึงการขาดเอกสารที่ใช้ในการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน เช่น หนังสือนิทาน หนังสือการ์ตูน และหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษเนื่องจากมีราคาแพง (รักษ์สุดา ทรัพย์มาก, 2548 : 5) นอกจากนี้ยังพบปัญหาในการอ่านช้าและไม่เข้าใจ ไม่สนใจ ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนที่มีมากทำให้ครูดูแลและให้ความช่วยเหลือในการอ่านไม่ทั่วถึง ซึ่งการอ่านช้า นอกจากจะทำให้เสียเวลาแล้วยังทำลายความเพลิดเพลินในการอ่านอีกด้วย ดังนั้น ผู้ที่มีทักษะในการอ่านช้าก็จะอ่านน้อยลง เมื่ออ่านน้อยลงความสนใจในการอ่านก็ยิ่งต่ำลงเรื่อย ๆ จากปัจจัยต่าง ๆ ดังกล่าวแล้วแต่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

จากสภาพปัญหาและสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อทำความเข้าใจของนักเรียน ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านพบว่า การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมผู้แต่งสามารถสร้างให้มีความเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน เพื่อโน้มน้าวให้นักเรียนอยากอ่าน และเพลิดเพลินไปกับภาพและเรื่องราวที่ผู้เขียนนำเสนอ ทำให้นักเรียนได้รับทั้งสาระ ความรู้ และยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับ สุวิทย์ มูลคำ (2550 : 79) ที่กล่าวว่า การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นสื่อที่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าได้มีการนำเนื้อหาที่เป็นเรื่องที่ใกล้ชิดกับตัวผู้เรียนมาพัฒนาเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น ซึ่งเป็นบทเรียนที่มีเนื้อหาและประสบการณ์ที่ใกล้ตัวนักเรียน นักเรียนมีความคุ้นเคยเหมาะที่จะนำมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพราะหนังสืออ่านเพิ่มเติมช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองตามความเหมาะสมแก่วัยและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการอ่านเพื่อทำความเข้าใจพบว่า การเรียนรู้จากสิ่งที่ใกล้ตัวและมีพื้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ จะทำให้เกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ประสิทธิ์ พรหมตัน (2543 : 6) ที่กล่าวว่า ประสบการณ์และภูมิหลังของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจความสามารถในการจับใจความ การทำความเข้าใจของผู้อ่านเป็นผลมาจากความคิดของผู้อ่านต่อข้อมูลใหม่บวกกับสิ่งที่เขารู้อยู่แล้ว ถ้าผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังของสิ่งที่เขาอ่านจะทำให้ประสิทธิภาพของความเข้าใจสิ่งที่อ่านไม่เกิดผลเท่าที่ควร เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของคารณี ขาจิตตะ (2548 : 57) ที่กล่าวว่า การใช้เนื้อหาที่มีบริบทท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้น มีความสนใจตั้งใจเรียนอย่างจริงจังและเข้าใจเรื่องราวได้ดี

เพราะนักเรียนได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของประโยชน์จากการเรียนสิ่งใกล้ตัว เรื่องราวที่ใกล้ตัว และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอารีย์ สังขานาकिनทร์ (2542:2) ที่กล่าวว่า การเลือกเนื้อหาที่มีภูมิหลังด้านสังคมและวัฒนธรรมของผู้เรียนมา เป็นสื่อในการเรียนการสอน เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการเลือกสื่อที่ใช้ในการเรียนรู้โดยสื่อหรือเนื้อหาที่ นักเรียนคุ้นเคยจะทำให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย เพราะจะทำให้การทำความเข้าใจ ความหมายทางด้านภาษาของผู้เรียนเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ทักษะการอ่านนั้น กิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน เนื่องจากความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้ อย่างมีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการประยุกต์ ปรับ และเชื่อมโยงเนื้อหาจาก ความรู้เดิม ที่ผู้อ่านมีอยู่ อีกทั้งหนังสืออ่านเพิ่มเติมเป็นยัง เป็นสื่อที่มีคุณค่าและสามารถพัฒนาผู้เรียน ได้อย่างหลากหลายทักษะ ทั้งการอ่าน การเขียน ความคิด คุณธรรม จริยธรรม สติปัญญา อารมณ์ เพราะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญที่จะส่งผลต่อการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ หากเด็กรัก การอ่าน สามารถอ่านได้อย่างแตกฉาน ก็เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาอื่นได้อีกและสร้างนิสัยถาวร ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตนำไปสู่การแสวงหาความรู้และนำชีวิตสู่ความสำเร็จ (จันทร์จิรา โภษา แสง, 2554 : 43)

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัย ทฤษฎีการเรียนรู้ เทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้จากเอกสาร หนังสือ และคู่มือต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาคำอ่านภาษาอังกฤษ โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำการสอนอ่าน ตามแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) ของ บาร์เรตต์ Barrett (อ้างถึงใน มณีรัตน์ สุกโชติรัตน์, 2548 : 18) ที่มีความเชื่อว่า ผู้อ่านจะเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านได้เนื่องจากผู้อ่าน มีโครงสร้างความรู้ (Schema) ซึ่งก็คือ ข้อมูลความรู้และประสบการณ์เดิม ดังนั้นหากต้องการ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการอ่าน ครูผู้สอนก็ต้องให้พื้นความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านและ กระตุ้นให้ผู้เรียนนำข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ที่ผู้เรียนมีอยู่มาเชื่อมต่อกับข้อมูลใหม่ที่เสนอไว้ใน บทอ่านเพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งในการสอนมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 คือ ขั้นก่อนการอ่าน (Pre-reading) ในขั้นนี้ครูผู้สอนใช้กิจกรรมกระตุ้นความรู้ เดิมของผู้เรียน ให้ผู้เรียนระลึกความรู้ว่ามีความรู้อะไรเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านบ้าง และสามารถใช้ความรู้ นั้นในการทำความเข้าใจสิ่งที่จะอ่านได้และพยายามนำไปเชื่อมโยงกับเรื่องที่จะอ่าน เพื่อสร้างความ สนใจให้นักเรียนอยากอ่าน เช่น ถ้าเรื่องย่อของสถานที่ท่องเที่ยว ให้ผู้เรียนคาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะ อ่านจากรูปภาพ หรือหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน มีการให้ความรู้คำศัพท์ในหลายรูปแบบ เช่น ใช้รูปภาพหรือทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ เป็นต้น มีการอธิบายไวยากรณ์ และเพื่อให้ผู้เรียน มีเป้าหมายในการอ่านผู้สอนจะให้คำถามนำแก่ผู้เรียนก่อนการอ่าน

ขั้นที่ 2 คือ ขั้นระหว่างการอ่าน (While-reading) ผู้เรียนทำความเข้าใจกับบทอ่าน โดยครูแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4-5 คน คละความสามารถ โดยผู้เรียนอ่านหนังสือเพิ่มเติมตามครูผู้สอน เพื่อฝึกความถูกต้อง และความคล่องแคล่วในการออกเสียง หลังจากนั้นผู้เรียนอ่านในใจเพื่อทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องในขั้นนี้ครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกคิดเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่มีอยู่ ผู้เรียนอาจต้องอ่านซ้ำ คิด พิจารณาทบทวนเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของตนเองเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน พิจารณา และตรวจสอบความเข้าใจ ครูคอยให้ความช่วยเหลือ แต่ละกลุ่มทำ Mind Mapping ของกลุ่มตนเองเพื่อสรุปเรื่อง

ขั้นที่ 3 คือ ขั้นหลังการอ่าน (Post-reading) ครูผู้สอนและผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วยกัน และอภิปรายเนื้อเรื่องจากนั้นผู้เรียนทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน กิจกรรมที่สะท้อนถึงความคิดของผู้เรียนต่อเรื่องที่อ่าน เช่น พุดคุยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ทำแบบฝึกหัด และสรุปเรื่อง เป็นต้น

อย่างไรก็ตามในบรรดาทักษะทั้งสี่ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญ และมีความจำเป็นมากที่สุดต่อการแสวงหาความรู้ เนื่องจากปัจจุบัน โอกาสที่เราจะได้เห็นและอ่านภาษาอังกฤษมีเพิ่มมากขึ้น เช่น เอกสาร ตำรา ป้ายประกาศ นิตยสาร ข้อมูลสารสนเทศจากสื่อต่าง ๆ เป็นต้น การอ่านเป็นเครื่องมือทำให้คนเป็นคนรอบรู้ ทันโลก ทันเหตุการณ์ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด สามารถพัฒนาตนเองทั้งในแง่ของการศึกษาและการประกอบอาชีพ ตลอดจนส่งเสริมวิจารณ์ วิจารณญาณ สติปัญญา ความคิด และความเป็นไปต่าง ๆ ได้อีกด้วย ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษจึงมีความประสงค์ที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภोजอมทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 79 (บ้านหนองอาบช้าง) อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อพัฒนานักเรียนในมาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจและตีความเรื่อง ที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลเท่านั้น ในส่วนของมาตรฐานการเรียนรู้อื่น ๆ ได้จัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสือเรียนตามที่โรงเรียนดำเนินการจัดสรรให้ ซึ่งหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นของอำเภोजอมทอง และเป็นเรื่องที่ใกล้ชิดกับตัวนักเรียน เนื่องจากนักเรียนเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภोजอมทอง นักเรียนมีความคุ้นเคย ใกล้ชิดกับสภาพแวดล้อมของนักเรียนมากที่สุด และนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมเกี่ยวกับอำเภोजอมทองอยู่แล้ว ประกอบกับอำเภोजอมทองเป็นอำเภอที่มีความน่าสนใจ มีประวัติความเป็นมายาวนานกว่า 112 ปี มีความหลากหลายทางด้านประชากร มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์สวยงาม มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ จึงทำให้อำเภोजอมทองเป็นอำเภอที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาว

ต่างประเทศ โดยในแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนเกือบ สองล้านคน ถือเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญเมืองหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ (สภาวัฒนธรรมอำเภอจอมทอง, 2554 : 3) อันจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนและเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 79 (บ้านหนองอาบช้าง) อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทอง
3. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาอื่นของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่น อำเภอจอมทองที่มีคุณภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นอื่น ๆ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ได้อย่างมีคุณภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 79 (บ้านหนองอาบช้าง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 25 คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทอง

2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียน และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทอง

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของอำเภอจอมทอง ทั้งด้านสภาพทั่วไป ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยว สินค้า และการดำเนินชีวิตของประชาชน จากแหล่งข้อมูลที่เป็นหน่วยงานและองค์กรได้แก่ ที่ว่าการอำเภอจอมทอง สภาวัฒนธรรมอำเภอจอมทองและเว็บไซต์ต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยเนื้อหาพิจารณาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลารวม 14 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยสร้างเนื้อหาและมีภาพสีประกอบจัดทำเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทองและใช้ร่วมกับแบบเรียนหลักของสถานศึกษา โดยใช้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เฉพาะสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล โดยใน 1 เล่ม ประกอบด้วยเนื้อหา เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของอำเภอจอมทองทั้งด้านสภาพทั่วไป ประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยว สินค้า และการดำเนินชีวิตของประชาชน

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการบอกหัวข้อเรื่อง สรุปสาระสำคัญของเรื่อง ตีความ และบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในเนื้อหาอื่น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนระหว่างเรียนที่ได้จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งครอบคลุมในด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ ด้านมีวินัยในการเรียน ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงานซึ่งวัดได้จากแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทอง

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีเนื้อหาท้องถิ่นอำเภอจอมทอง มีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาอื่นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

